

fot. TARKETT

Remont podłogi może mieć różny zakres – od przyklejenia nowego parkietu po ułożenie ogrzewania podłogowego pod nową posadzką. Odnowione pomieszczenie można będzie użytkować już po kilku dniach albo dopiero po kilku tygodniach.

PODŁOGI

■ ALEKSANDER REMBISZ

Sposoby na nową posadzkę

REMONT POSADZKI W SALONIE

Choć trwałość drewnianych posadzek jest obliczona na kilkadziesiąt lat, to nawet w sypialni czy salonie może dojść do takiego zniszczenia parkietu lub desek, że będą wymagały wymiany. Jeśli podłoga została zalana i deszczułki parkietu odspoiły się lub jeśli parkietu nie można już odnawiać przez szlifowanie i ponowne lakierowanie czy woskowanie, czas pomyśleć o wymianie.

PARKIET Z ODDZYSKU – CZY WARTO?

Stare parkiety z deszczulek mocowano do podłoża lepikami bitumicznymi. Po wielu latach użytkowania niektóre z deszczulek mogą być odspojone – zwłaszcza tam, gdzie posadzka była zalana wodą. Posadzka taka podczas chodzenia skrzypi, a szczeliny między deszczułkami robią się coraz szersze i gromadzi się w nich kurz. Czy taki parkiet można przełożyć? Zazwyczaj nie

warto, bo niełatwo będzie nadać mu jednolity wygląd, a koszty mogą być porównywalne z ułożeniem nowego. Jeśli z jakiegoś powodu zdecydujemy się jednak na użycie starych deszczulek, to po rozebraniu parkietu trzeba je dokładnie oczyścić z resztek masy bitumicznej. Do przyklejania należy użyć ponownie lepiku do parkietu lub nowoczesnych klejów do podłóg.

WYMIENIAMY PARKIET... NA NOWY

W starszych domach, w których parkiet był ułożony na lepiku, mamy do wyboru dwie technologie przygotowania podłoża pod nowy parkiet: z częściowym usuwaniem lepiku i z użyciem specjalnego preparatu.

Z częściowym usuwaniem lepiku. Do z grubsza oczyszczonego z lepiku podłoża przykleja się cienkie płyty OSB, które utworzą równe podłożo pod nowy parkiet.

Bez usuwania lepiku. Podłożo z pozostałościami lepiku gruntuje się specjalnym preparatem rozcieńczonym z wodą w zalecanych proporcjach. Preparat gruntujący wciera się intensywnie szczotką i natychmiast posypuje suchą zaprawą z odpowiednimi modyfikatorami. W wyniku mieszania powstaje warstwa podkładu grubości 2-3 mm, który – pozostawiony do wyschnięcia na 8-10 godzin – stanowi podłożo pod kolejne warstwy podłogi. Na tak przygotowanym podłożu układa się cementową wyłewkę samopoziomującą grubości do 8 mm, do której po kilku dniach można przyklejać parkiet. Podczas klejenia parkietu należy pamiętać o pozostawieniu szczelin dylatacyjnych szerokości minimum 10 mm przy ścianach i słupach. Po ułożeniu parkietu całość się szlifuje, odkurza i przymocowuje listwy przypodłogowe, a następnie woskuje lub lakieruje.

...NA PŁYTKI CERAMICZNE LUB GRES

Parkiet w przedpokoju możemy zastąpić płytkami gresowymi. W takiej sytuacji parkiet trzeba zerwać, podłożo oczyścić

z lepiku (lub kleju), a następnie zagruntować odpowiednim preparatem. Na tak przygotowanym podłożu można układać płytki ceramiczne, gresowe lub kamienne. Do klejenia należy użyć odpowiedniej zaprawy klejącej.

...NA PANELE

Nienadającą się do naprawy podłogę z desek można przykryć panelami podłogowymi. Ponieważ stare deski podłogowe, zwłaszcza sosnowe często mają nierówną powierzchnię na skutek miejscowego wytarcia, przed ułożeniem paneli należy wstępnie wyrównać te miejsca szpachlówką do drewna lub uzupełniając ubytki cienkimi paskami płyty pilśniowej. Następnie należy ułożyć grubszą piankę podkładową lub płyty podpanelowe. Pokrycie panelami podniesie poziom podłogi zaledwie o 8-12 mm i po zamontowaniu listwy progowej nie utrudni komunikacji z innymi pomieszczeniami.

REMONT PODŁOGI PŁYWAJĄCEJ

Tak nazywa się posadzki z paneli podłogowych lub desek warstwowych – te najłatwiej będzie po prostu wymienić. Po zerwaniu starej posadzki i ewentualnej wymianie gąbki podkładowej szybko ułożymy nowe panele lub deski, zwłaszcza gdy użyjemy elementów łączonych bezklejowo. Podobnie jak wokół parkietu, musimy pamiętać o zachowaniu szczeliny dylatacyjnej o szerokości 8-10 mm wzdłuż wszystkich ścian, słupów i w progu. Przykryjemy je później klejonymi do ściany listwami przypodłogowymi.

OGRZEWANIE POD PARKIETEM

Wybierając gatunek drewna należy pamiętać o tym by było ono jak najbardziej stabilne i by współczynnik skurczy był jak najniższy. Takie właściwości mają egzotyczne, bardzo twarde i odporne gatunki drewna, jak jatoba, iroko, merbau czy doussie, ale także gatunki krajowe, takie jak akacja czy dąb. Posadzkę drewnianą układa się zazwyczaj z desek warstwowych o małej grubości. Ma to na celu zapewnienie swobodnego przepływu ciepła i ograniczenie skurczu drewna. Nie sprawdza się natomiast drewno lite. Parkiet można położyć jako podłogę pływającą lub mocować do podłoża na klej elastyczny, który nie zmienia swych właściwości pod wpływem wyższej temperatury.

OGRZEWANIE PODŁOGOWE POD NOWĄ POSADZKĄ

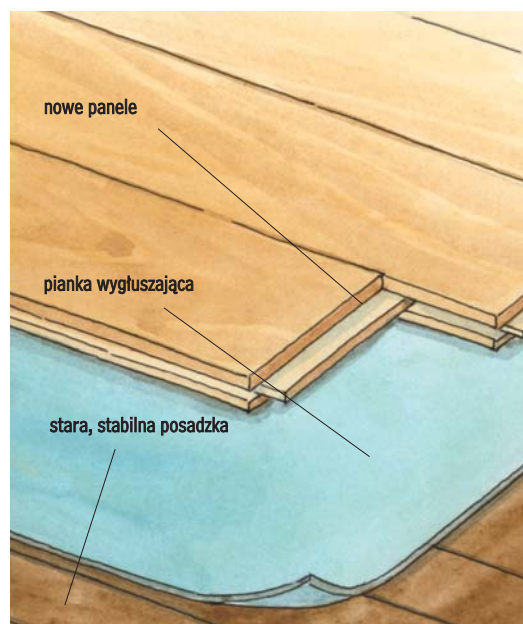
Korzystając z okazji, jaką jest wymiana warstw wykończeniowych podłogi, zarówno na stropie drewnianym, jak i na podłożu betonowym można ułożyć ogrzewanie podłogowe. Jeśli zapadnie taka decyzja, trzeba ograniczyć ucieczkę ciepła w dół oraz zastosować takie masy samopoziomujące, które przy włączonym ogrzewaniu nie będą podlegać nadmiernemu skurczom, inaczej mogłyby przyczynić się do pęknięcia nowej posadzki. W tym celu na stabilnym i równym podłożu układa się warstwę izolacji termicznej z płyt styropianowych o gęstości min. 20 kg/m³. Ze względu na to, że zaprawy samopoziomujące zawierają wodę techno-

Panele podłogowe zarówno te drewniane jak i laminowane można łączyć ze sobą za pomocą kleju lub bez kleju na tzw. zatrzask. W obu przypadkach nie przykleja się posadzki do podłoża, jest to tzw. podłoga pływająca ▼

Panele podłogowe można układać na starej, stabilnej posadce jako podłogę pływającą układaną na podkładzie wygłuszającym ▼

foto. QUICKSTEP

fot. VILLEROY&BOCH

▲ Ostatnią czynnością po przyklejeniu płytek ceramicznych jest wypełnienie i zaimpregnowanie, by się nie brudziły i zachowały kolor przez długi czas

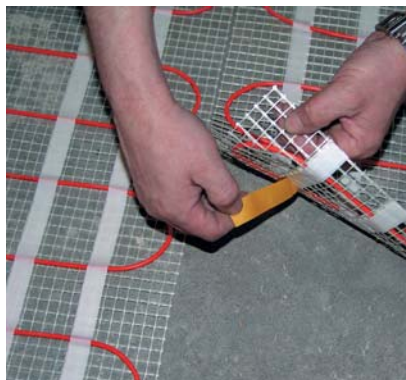
logiczną, następną warstwą musi być folia ochronna PE grub. 0,1 mm. Kolejny etap to wykonanie podkładu podłogowego. W salonie – pomieszczeniu suchym – można zastosować samopoziomujący podkład anhydrytowy grubości 15-60 mm, w którym zatapia się instalację grzewczą. Ogrzewanie podłogowe można wykonać jako wodne lub elektryczne, ale w przypadku remontowanej posadzki w grę wchodzi drugi wariant. Ogrzewanie wodne wymaga bowiem zaprojektowania odrębnej instalacji grzewczej i decyzję taką podejmuje się na etapie projektowania domu lub podczas gruntownej przebudowy instalacji grzewczej.

Na ogrzewaniu podłogowym najczęściej układa się posadzkę z płytek ceramicznych lub kamiennych. W mniejszym stopniu sprawdza się parkiet ze względu na właściwości izolacyjne drewna. Przed ułożeniem płytek podłoże należy zagruntować. Do klejenia należy zastosować kleje cementowe z dodatkiem środka uelastyczniającego. Do wypełnienia spoin należy użyć zaprawy do spoinowania zmieszanej z emulsją uelastyczniającą.

fot. MC BAUCHEMIE

▲ Płynną izolacją wodoszczelną należy zabezpieczyć posadzkę oraz wcześniej wydzielone strefy na ścianach (w pobliżu umywalki, pralki, kabiny prysznicowej itp.)

fot. LUXBUD

▲ Elektryczne maty grzewcze mogą być zasilane jedno- lub dwustronnie. Najczęściej mają szerokość 30 lub 50 cm i dowolną długość

REMONT POSADZKI W ŁAZIENCE

W pomieszczeniach „mokrych” decydujemy się najczęściej na pokrycie podłogi płytkami ceramicznymi. W łazience trzeba przedtem szczególnie zadbać o szczelność podłogi, aby w razie rozlania woda nie przedostała się do niżej położonych warstw. Jeśli bodźcem do modernizacji jest zniszczona i nieestetyczna posadzka z terakoty, raczej nie próbujemy do niej przyklejać nowej okładziny, bo nawet gdy jest to technicznie możliwe, bo dobrze się trzyma, podniosłoby to zbyt poziom posadzki. Lepiej zatem skuć starą okładzinę, wylać renowacyjną masę samopoziomującą i dopiero na tak wstępnie przygotowanym podłożu układać nowe płytki. Jeżeli w łazience jest wpust podłogowy, to w nowym podkładzie trzeba ukształtować spadki zapewniające spływanie wody. Do kształtowania spadków stosuje się zaprawę szybkowiążącą. Po ich związaniu podłoże trzeba zagruntować, a następnie pokryć wodoszczelną izolacją podpłytkową (folia w płynie, membrana wodoszczelna). Wszystkie połączenia ścian z podłogą

muszą być ponadto zabezpieczone przed wilgocią taśmą uszczelniającą (mocowaną na płynną membranę wodoszczelną). Mocowanie płytek ceramicznych do podłoża można rozpocząć po 48 godzinach, stosując do tego celu odpowiednie przygotowane (gotowe do użycia po wymieszaniu z wodą) zaprawy klejące.

OGRZEWANIE PODŁOGOWE

Wymiana posadzki w łazience to dobra okazja do ułożenia **elektrycznej maty grzewczej** przy wannie lub kabine prysznicowej. W łazience, podobnie jak w salonie, na wyrównanym podłożu powinno się pod matę ułożyć płyty styropianowe i przykryć je izolacją przeciwwilgociową z folii PE 0,1mm. Na tak przygotowanych warstwach wylewa się cementową masę samopoziomującą i zatapia w niej elektryczną matę grzewczą. W pomieszczeniach mokrych nie można stosować wylewek anhydrytowych. Przed ułożeniem płytek podłoże należy zagruntować. Do klejenia należy zastosować kleje cementowe o podwyższonej elastyczności. W łazienkach na poddaszu, gdzie często są stropy drewniane, zakres prac jest podobny, z tym że izolację termiczną układa się na podłożu z płyt OSB.

REMONT POSADZKI W KUCHNI

W kuchniach starych domów są jeszcze często podłogi z desek. Jeśli wolimy mieć w kuchni terakotę lub nawet wykładzinę PVC, podłogę taką trzeba będzie usunąć – chyba że jest bardzo sztywna, nie ugina się i jest pewnie przymocowana do legarów.

NOWA POSADZKA BEZ USUWANIA DESEK

Do utworzenia warstwy podkładowej pod terakotę czy wykładzinę używa się zapraw klejowych oraz siatki wzmacniającej z włókna szklanego. Na deski nakłada się warstwę kontaktową ze specjalnej masy zmieszanej z piaskiem, a następnie – po rozłożeniu siatki wzmacniającej – wylewa zaprawę samopoziomującą. Obszar w sąsiedztwie zlewozmywaka – zarówno podłogę, jak i ściany – warto zabezpieczyć płynną folią wodoszczelną. Po dwóch dniach na podłożu można mocować płytki lub wykładzinę PVC imitującą kamień lub par-

kiet. Do mocowania płytek stosuje się gotowe zaprawy cementowe „na trudne podłoża”, a do klejenia wykładzin – specjalne kleje do PVC.

NOWA POSADZKA PO ROZBIÓRCIE PODŁOGI

Podłogę drewnianą w kuchni całkowicie rozbieramy i usuwamy również legary. Ponieważ w wyniku tego podłoże będzie obniżone o 8-10 cm w stosunku do pozostałych podłóg, trzeba częściowo wyrównać poziom lekkim materiałem wypełniającym – na przykład twardym styropianem, cienkimi bloczkami z betonu komórkowego lub keramzytem. Grubość wypełnienia powinna być taka, aby po wylaniu 3-4-cm warstwy jastrychu poziomy się wyrównał. Zamiast wylewać jastrych, można zastosować suche płyty jastrychowe, dostępne w handlu z przygotowanym fabrycznie złączem pióro-wpust (grubość płyty 25 mm) lub jako systemowe rozwiązanie oparte na standardowych płytach gipsowo-kartonowych grubości 12,5 mm. Dostępne są również płyty zespolone z fabrycznym dodatkiem zbitej warstwy wełny mineralnej lub z pianki polistyrenowej. Przed ułożeniem płyt jastrychowych na podłożu układa się folię budowlaną PE grubości 0,2 mm, która spełnia funkcję uszczelnienia i zabezpiecza przed przenikaniem wilgoci. Żeby przez nową posadzkę nie przenosiły się dźwięki, a płyty jastrychu mogły się swobodnie rozszerzać i kurczyć, należy pamiętać o pozostawieniu szczelin dylatacyjnych 2-4 cm przy ścianach i słupach. Szczeliny wypełnia się paskami wełny mineralnej lub styropianu. Podłogę jastrychową trzeba dodatkowo zabezpieczyć emulsją uszczelniającą, a krawędzie na styku ścian i podłóg – dodatkowo taśmą uszczelniającą. Na tak przygotowanym podkładzie można układać wszelkiego rodzaju okładziny. W kuchni oczywiście najpopularniejszym wykończeniem są płytki ceramiczne.

WYRÓWNYWANIE PODŁOŻA

Wymagany stopień wyrównania podłoża pod nowe wykończenie zależy przede wszystkim od tego, jaki materiał ma być na nie użyty:

- najgładszego i bardzo równego podkładu wymagają **wykładziny z PVC i dywanowe oraz płytki korkowe**.
- równy musi być podkład pod **parkiet klejony i cienkie panele podłogowe**.

Podłożem pod nowe posadzki jest najczęściej beton, ale mogą to być również deski, stary parkiet, twarde płyty pilśniowe, płytki ceramiczne.

Podłoże drewniane. W razie konieczności wyrównania podłoża drewnianego skuteczne będzie przeszlifowanie całej powierzchni i wypełnienie ubytków masą szpachlową. Jeśli jednak podłoga jest bardzo nierówna, to szlifowanie nie wystarczy i trzeba zerwać całe podłoże i ułożyć nowy podkład wyrównujący.

Terakota. Taka posadzka, jeśli mają być na niej ułożone płytki ceramiczne, najczęściej nie wymaga dodatkowego wyrównywania, a ewentualne miejscowe wypukłości lub wgłębienia zeszlifowuje się szlifierką do betonu albo wyrównuje zaprawą klejową. Jeśli na takim podłożu zamierzamy ułożyć wykładzinę z PVC, konieczne będzie wyrównanie powierzchni cienkowarstwową wylewką samopoziomującą, która utworzy gładki podkład.

Podłoża betonowe. Najczęściej znajdują się pod starą podłogą i dopiero po jej zerwaniu można ocenić ich stan. Z reguły wymagają odpowiedniego przygotowania. Drobne nierówności i pęknięcia niweluje się zaprawami szpachlowymi, które nakłada się na odkurzone podłoże. Jeśli podkład jest bardzo nierówny, konieczne będzie ułożenie:

BALTIC FLOOR

prawdziwe drewno

Adresy sieci sprzedaży podłóg Baltic Floor®
znajdują się na stronie:

www.balticwood.pl

Na zdjęciu: Buk Chocolate (drewno bejcowane)

Baltic Wood S.A. 38-200 Jasło, ul. Fabryczna 6a
tel. (13) 445 84 01, faks (13) 445 84 04
marketing@balticwood.pl

Jeżeli jesteście Państwo zainteresowani naszą ofertą, prosimy nakleić kupon na kartkę pocztową i wysłać na adres: Baltic Wood S.A., ul. Fiszerza 5, 31-357 Kraków, lub zapytanie: marketing@balticwood.pl
Imię i nazwisko:

Adres:

Tel.:

Wyrażam zgodę na wykorzystanie i przetwarzanie moich danych osobowych w celu przesłania oferty przez firmę Baltic Wood, zgodnie z ustawą z dn. 29.08.97 o ochronie danych osobowych.

fot. HENKEL

▲ Zaprawy samopoziomujące przygotowuje się mieszając w odpowiednich proporcjach suchą zaprawę z wodą i wylewa się na podłoże, które chcemy wyrównać

- warstwy wyrównującej z zaprawy cementowej,
- gotowej zaprawy wyrównującej lub
- suchego jastrychu.

Grubość samodzielnie przygotowanej wylewki wyrównującej nie może być mniejsza niż 3 cm. Cieńsza warstwa niezwiązana ze starym podłożem może bowiem pękać i kruszyć się. Dlatego w ten sposób wyrównuje się jedynie takie podłoża, których poziom trzeba znacznie podwyższyć. Gotowe zaprawy wyrównujące można nakładać warstwą grubości już od 3 mm. Podłoże trzeba wcześniej zagruntować preparatem zwiększającym przyczepność i zabezpieczającym przed zbyt szybkim odciąganiem wody. Cienkie wylewki grubości 3-10 mm wykonuje się z samorozlewnych zapraw, co eliminuje konieczność ich poziomowania i zacierania. Warstwy wyrównujące o większej grubości wykonuje się natomiast z gotowych zapraw grubowarstwowych układanych w tradycyjny sposób – na listwach poziomujących i z zacieraną powierzchnią. Wszystkie rodzaje wylewek wyrównujących, na których ma być ułożone wykończenie drewniane lub z materiałów drewnopochodnych, muszą przedtem wyschnąć (wilgotność < 3%). Proces ten może trwać nawet kilka tygodni. Alternatywą jest zastosowanie płyt gipsowo-włóknowych ułożonych na suchej podsypce wyrównującej. Na starym podłożu rozsypuje się specjalny granulat warstwą grubości do 1 cm,

fot. ORGANIKA

▲ Mata z pianki poliuretanowej układana pod posadzką izoluje termicznie i akustycznie

wyrównuje go łątą, a następnie montuje płyty. Następnego dnia można już układać na nich panele, parkiet klejony, wykładzinę lub ceramiczne płytki podłogowe.

WYCISZANIE PODŁOGI

Podczas remontu podłogi warto zadbać o jej wyciszenie. Najbardziej dokuczliwe są zazwyczaj hałasy przenikające przez strop, czyli konstrukcję, na której opiera się podłoga. Odgłos kroków, uderzenia w ścianę lub podłogę, wibracje urządzeń domowych to tzw. dźwięki materiałowe, które przenoszą się przez elementy konstrukcyjne domu – ściany, stropy, rury instalacyjne. Rozchodzenie się dźwięków można ograniczyć lub całkowicie wyeliminować układając elastyczne warstwy pochłaniające drgania lub przez nadanie konstrukcji stropowej możliwie dużej masy powierzchniowej. Ograniczeniem jest często nośność stropu. W domach mieszkalnych przyjmuje się, że masa powierzchniowa stropu zapewniająca dostateczną ochronę przed przenoszeniem się dźwięków materiałowych to nie mniej niż 350 kg/m². Znaczące ograniczenie przenikania hałasów przez strop można uzyskać układając na nim warstwę izolacji akustycznej obciążonej jastrychem pływającym. Jako materiał wyciszający stosuje się:

- specjalną odmianę miękkiego styropianu (tzw. stop krok) grubości 33 mm,
- wełnę mineralną grubości 5 cm,

■ maty ze spienionego polietylenu grubości 1,5 cm bądź z pianki poliuretanowej grubości 5 mm,

■ impregnowane miękkie płyty pilśniowe grubości 2,5 cm.

Jastrych pływający wylewany na mokro można zastąpić tzw. suchym jastrychem z płyt gipsowo-włóknowych. Płyty gipsowo-włóknowe grubości 25 mm układa się na izolacji akustycznej z zachowaniem dylatacji od ścian. Połączenia wzmacnia się klejem i wkrętami. Suchy jastrych jest natychmiast gotowy do ułożenia dowolnego pokrycia.

SPOSODY NA ZA WYSOKI POZIOM

Każdy z powyżej opisanych sposobów wyciszenia stropu ma jedną wadę – znacznie podnosi poziom podłogi. Najcieńszy zestaw materiałów (płyta gipsowo-włóknowa i izolacyjna pianka polietylenowa) podnosi poziom podłogi co najmniej o 3,5 cm plus grubość warstwy wykończeniowej. Zastosowanie innych materiałów podwyższyć może posadzkę ponad 10 cm. Dlatego w sytuacjach, gdy z różnych względów nie można pozwolić sobie na tak znaczną zmianę, pozostaje ułożenie posadzki pływającej na warstwie tłumiącej dźwięki. Podłogę można wtedy pokryć panelami lub klejonymi deskami podłogowymi łączonymi na pióro i wpust. Łącznie z warstwą izolacji akustycznej podwyższy się wtedy nie więcej niż o 1,5-2,5 cm, a więc gdy usuwamy stary parkiet drewniany, praktycznie utrzymamy poziom podłogi na dotychczasowej wysokości. Izolacja akustyczna bezpośrednio pod posadzką nie pełni swojej funkcji tak dobrze jak izolacja pod masywnym jastrychem, a pływające pokrycie nie tłumi wystarczająco odgłosu kroków, przesuwania mebli lub uderzeń od upadających przedmiotów.

Betonową wylewkę można zastąpić tzw. suchym jastrychem układanym z płyt gipsowo-włóknowych ▼

fot. RIGIPS